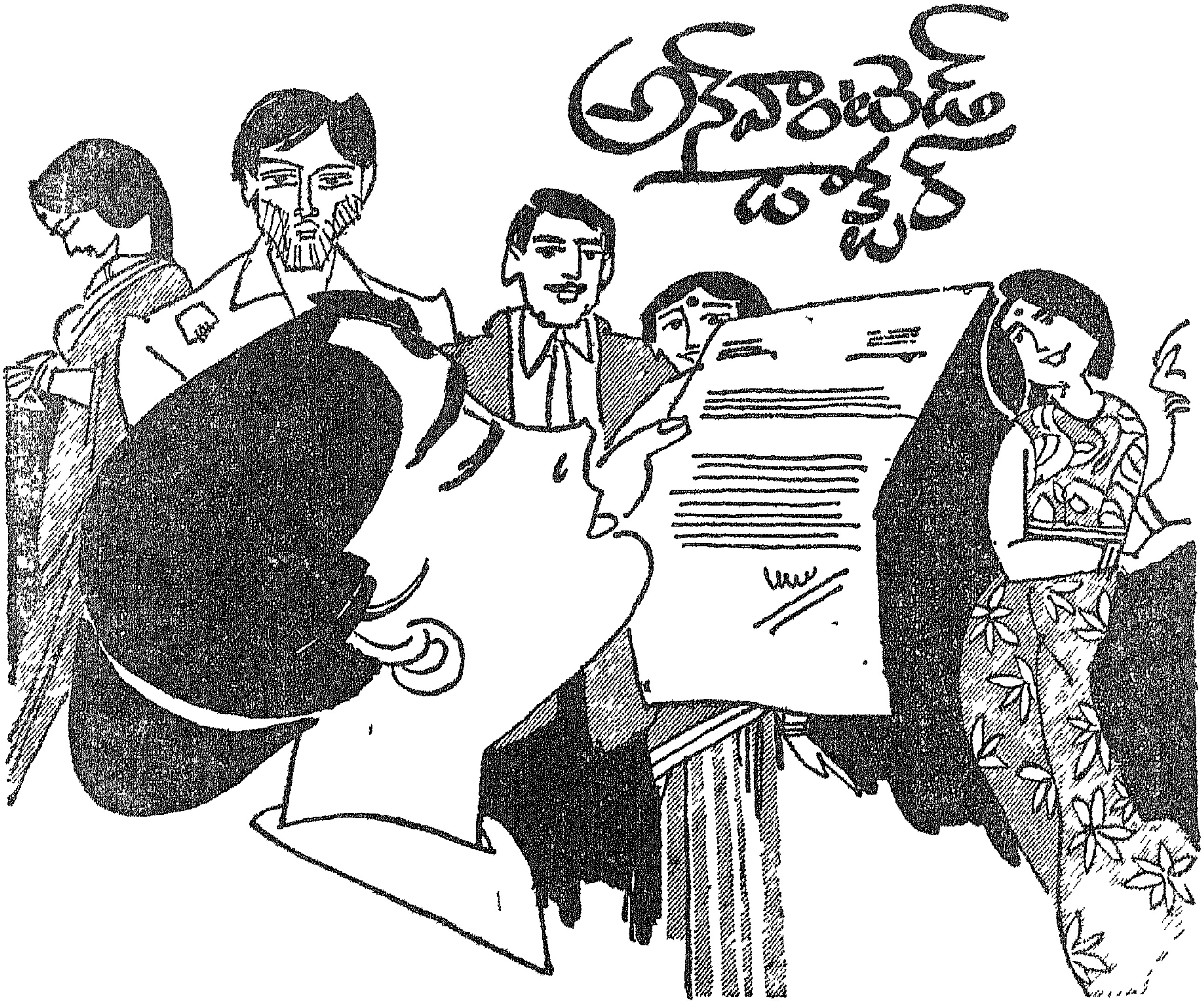

అన్‌వాంటెడ్ డాక్టర్

—యర్రంశెట్టి శాయి

డాక్టర్ సరోజ బాల్కనీలో కూర్చుని మేడ పక్కగా ఉన్న గుడిసెల వంక చూస్తూంది. అక్కడ ఉదయం నుంచీ పెద్ద ఎత్తున రభస జరుగుతూంది. వాటిలో కూలి చేసుకొనే జనం ఉంటారు. సాధారణంగా ఉదయాన్నే ఆడా, మగా అంతా పనుల్లో కెళ్ళిపోతారు. సాయంత్రానికి తిరిగి సందడి మొదలవు తుంది — వంటలు చెయ్యటం, కేకలూ, [illegible], ఆ తరవాత తాగిన వాళ్ళ [illegible]. కొంతమంది ఆడాళ్ళుకూడా [illegible] చూస్తుంది సరోజ. ఆ రోజు [illegible] ఉదయం [illegible] ఎవ్వరూ [illegible] పోలేదు. పొద్దుటే [illegible] కేకలు వినిపించినాయి. [illegible] అడా, మగా ఓ వయసులో [illegible] ఆడపిల్ల చుట్టూ మూగి గట్టిగా అరుస్తూ [illegible] ఆ పిల్ల ఉండి ఉండి ఏదో [illegible] మాట్లాడుతూంది. మధ్యాహ్నం ఎదురూ అలా సాగుతూనే ఉం దది. అరినాల ఓ యువకుడిని తీసుకొచ్చా రక్కడికి. అతని నేమిటో అడిగారు. ఆ కుర్రాడేమో బూతులు తిడుతూ మాట్లాడాడు. తిరిగి రాత్రికి అంతా గుడిసెల మధ్య వేపచెట్టు కింద సమావేశమయ్యారు. పెట్రోమాక్స్ లైట్ ఒకటి మధ్యలో వెలుగుతూంది. అరుగుమీద వాళ్ళ పెద్ద కాపోలు కూర్చుని ఉన్నారు. ఆ యువతినీ, యువకుడినీ అతని కెదురుగా నించో పెట్టారు. అతను ఇద్దరినీ ఏవో అడిగాడు. చాలా సేపటి తరవాత సమావేశం ముగిసి పోయింది. అందరూ ఇష్టం వచ్చినంత తాగారు. అర్ధరాత్రి వరకూ చాలా గొడవ గానే ఉం దా ప్రాంతమంతా.

మరునాడు ఉదయం ఇల్లూడుస్తూన్న పనిమనిషి నడిగిం దా గొడవ గురించి.

"ఆఁ! మావూరేనమ్మా! ఓ పిల్లకి లగ్గం కాకుండానే గర్భం వచ్చిందట. అందుకని పంచాయితీ పెట్టారు. ఆ కుర్రాడికేమో అదివరకే పెళ్ళయి పోయింది. ఆ పిల్లని పాడు చేసినందుకు మూడొందలు జరిమానా వేశాడు పెద్ద. రెండొందలు ఆ పిల్ల తల్లి తండ్రులకూ, వందేమో గూడెమంతా కులాసా చేసుకోవడానికి. . ."

సరోజకు ఆ పద్ధతి చాలా ఆశ్చర్యంగా కనిపించింది.

అలాంటి సమస్య వీళ్ళు ఇంత తేలికగా పరిష్కరించేస్తారా? మరి ఆ పిల్ల జీవితం ఎలా గడుస్తుంది?

కన్సల్టింగ్ రూమ్‌లోకి నడిచి కూర్చుండిపోయింది సరోజ.

వొర్కరు లోపలికొచ్చి నమస్కరించాడు.

"పేషెంట్లొచ్చారా ఎవరయినా?" అడిగింది సరోజ.

"అవునమ్మా."

"పంపించు."

"అలాగేనమ్మా" అంటూ బయటి కెళ్ళిపోయాడు.

కొద్ది క్షణాల్లోనే కర్టెన్ తొలగించు కొని ఒక వయసు మళ్ళిన లతను లోపలికొచ్చాడు. ఉన్న వయసు కన్నా ఎక్కువ వయస్సుని అతనిమీద రుద్దుతూంది శరీరం, అక్కడక్కడ జుట్టు తెల్లబడి పోయింది. మాసిన [illegible], [illegible] కనపడని రంగు పంటూ, [illegible] అతుకులు కుట్లు బాగా పడిన [illegible]. అతని వెనకనే ఒదిగిపోతూ [illegible] కుని వచ్చి నించున్న అమ్మాయి వేపు చూసింది సరోజ.

ఆ పిల్ల [illegible] అందంగా [illegible] ఉంటుందనడానికి నిదర్శనంగా కళ్ళు ఉబ్బిపోయి ఉన్నాయి. [illegible] యౌవనాన్ని దాచటానికి వృథా ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి [illegible].

"ఎస్. . ." అంది సరోజ అతని వేపు [illegible].

అతని కళ్ళలో నీళ్ళు నిండిపోయినాయి.

"తప్పుడుపని చేసిందమ్మా, ఈ పాపిష్టి ది! మీరే రక్షించాలి." ప్రాధేయ పడుతూ అన్నాడు.

సరోజకు సంగతి అర్థమయి పోయింది.

ఆ అమ్మాయి వంక సరోజ అలా చూసింది. అందంగా, ఆకర్షణీయంగా ఉంది.

'ఈ పిల్లను చూస్తే ముసలాళ్ళకయినా సరే, కోరిక పుట్టుకొస్తుంది' అనుకొంది.

"నా పరువు మీరే కాపాడాలండీ! లేకపోతే సర్వనాశనం అయిపోతుంది మా కుటుంబం." దీనంగా అన్నాడతను.

సరోజకి ఇలాంటి మాటలేం కొత్త కాదు. అనుభవంలో చాలా సార్లు విన్నది. ఈ మధ్యతరగతి వాళ్ళని చూస్తే జాలేస్తున్నది ఆమెకు.

నీతిని ప్రాణానికంటే ఎక్కువగా, దాని కోసం వాళ్ళు పడే అవస్థలూ చాలా ఆశ్చర్యంగా అనిపిస్తుంటాయి. రెండు నెలల క్రితం ఇలాంటిదే ఓ కేసు వచ్చింది. తల్లి కూతుర్ని తీసుకొచ్చింది తన దగ్గరకు. కూతురికి వివాహం కాలేదు. నెల తప్పిందట. ఈ సంగతి భర్తకు తెలిస్తే కూతుర్ని చంపేస్తాడట. అందుచేత భర్తకు తెలియకుండానే గర్భస్రావం చేయించాలని వచ్చింది. ఆమె కాళ్ళు పట్టుకొని ఓ పట్టాన వదలేదు. సిద్ధపడి ఉన్నదనే ఇష్టపోయింది. కాని, తను అలాంటి కేసులకు రెండు వందలకు తక్కువ తీసుకోదు. అందుచేత అంగీకరించలేదు. ఎంత బతిమాలినా తను వినకపోవడంచేత మరునాడు రెండు వందలు తెచ్చి ఇచ్చింది. అంతకుముందు రోజు ఆమె చేతికున్న బంగారు గాజులు ఆ రోజు కనిపించలేదు. కాని, అలాంటి సెంటిమెంట్లు తన కనవసరం. ఎలా తెచ్చారు డబ్బు? ఆ డబ్బు లేకపోతే ఎన్ని కష్టాలు పడ్డారో అని ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే తను ప్రాక్టీస్ చెయ్యలేదు. అవసరంగా తనకి కావలసింది డబ్బు. తన భవిష్యత్తు కోసం తనకు చాలా డబ్బు కావాలి. తన అలా ఉన్నప్పుడే మరో మూడు నెలలో రవి, ఎమ్.ఎస్. ఫైనల్ పరీక్ష పూర్తవుతుంది. అతని చదువు పూర్తి, ఎప్పటికైనా తనకు దక్కే వాడను అనే సంతృప్తి ఉన్నా దిద్దాలి. తను తన బంధం ఏనాడో ఫారిన్ అమెరికా వెళ్తాడు. "ఇద్దరం పెళ్ళి చేసుకొని హాయిగా ప్రాక్టీస్ పెట్టుకుందాం, సరోజా! ఇంకా ఏ డబ్బు కావాలి నీకు?" అనేవాడు రవి. కాని, తన కది ఇష్టం లేకపోయింది. అతని ఉపకారం చెప్పింది. అలాంటి అవకాశం సాధారణంగా ఎవరికి లభించదు. సరిపెట్టుకోవడ మెందుకూ? అతని చదువు పూర్తయేవరకూ తను ప్రాక్టీస్ పెట్టి సహాయం చేస్తుంది. తరవాత తనుకూడా అమెరికా వెళ్ళిపోతుంది. అప్పుడు ఇక్కడలా చెయ్యనక్కర లేకుండా హాయిగా గడిపేయొచ్చు. ఇది తన భవిష్యత్తు. ఇందుకోసం తను ఈ కష్టాలూ, సెంటిమెంట్లూ లక్ష్య పెట్టకూడదు. తను ఆ కుటుంబానికి చేసే సహాయం చాలా గొప్పది. అందుకు ఎంతిచ్చినా తక్కువేనని వాళ్ళే అంటుంటారు.

"మా రెండేమో ఆలోచించకండమ్మా! నాకీ సహాయం చేయండి. మీ మేలు ఈ జన్మలో మరిచిపోలేము." రెండు చేతులూ జోడిస్తూ అన్నాడతను.

మరోసారి అతని వంక చూసింది సరోజ.

అతడేమిటి కళ్ళలో నిండిన నీరు రెండు చుక్కలుగా కిందికి జారింది.

"మీ రేం ఉద్యోగం చేస్తారు?"

"గుమాస్తా!"

ఎందుకో ఆ సమాధానం ఆశ్చర్యం అనిపించలేదు. ఈ దేశంలో ఎక్కువమంది గుమాస్తాలే. మధ్యతరగతి గుమాస్తాలు ఆ జీతంతో బతుకుతూ ప్రజల కష్టాల్లో ఉంటారు.

"సరే" అంది సరోజ. కృతజ్ఞతా భావంతో అతని ముఖం వెలిగింది. మనసులో నుంచి చిన్న డైమండ్ లాంటి వెలుగు ఒక అంతులేని భారం తీరి తేలిక పడిపోయాడు.

"ఎంత అవుతుంది?"

"ఎంత ఇవ్వగలుగుతారమ్మా!"

"నా ఫీజు రెండు వందలు."

అతనికి ముచ్చెమటలు పోశాయి. కొద్ది క్షణాలు అలా ఆశ్చర్యంగా నిలబడిపోయాడు.

"చూడండి! రెండు వందల రూపాయలు కూడా అంత కష్టంలేకుండా సంపాదించగలగాలి. జీతాలు రాగానే మిగతా ఎంత తెచ్చి ఇస్తాను. నూరు రూపాయలు తీసుకోండి." ఆశగా అన్నాడు.

"సారీ! మరో డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళండి." విసురుగా కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడింది సరోజ. ఇలాంటి కేసులంటే ఆమెకు తగని చిరాకు. ఏదో కాయకష్టాలు చేసుకొంటున్నట్టు, ఫర్నిచర్ కొంటున్నట్టు, వాయిదాల పద్ధతి మాట్లాడటం. అందుకే ఈ మధ్యతరగతి మనుషులంటే ఏవగింపు తనకు.

"అమ్మా!" బతిమాలుతున్న గొంతుతో అన్నాడతను.

"నన్ను అన్యాయం చెయ్యకండి. పిల్లలు గల వాడిని. తప్పకుండా ఒకటో తారీఖు సాయంత్రం మిగతా డబ్బు తెచ్చిస్తాను. ఇప్పుడు నా దగ్గర డబ్బు పుట్టే అవకాశంకూడా లేదు. నగల్ని ఏ నాడో తాకట్టులో పెట్టాను. ఇవి చేయించి కాదనకండి."

అతని గొంతు గద్గదికమయింది.

సరోజకు మరింత విసుగూ, చిరాకూ కలిగాయి.

"లాభం లేదు. పనిలేక గదా అని ఇలాంటి కేసులకి ఒప్పుకుంటే, ఇంతేసి పీక మీదికొస్తున్నారా? ఇది బయటపడితే సంగతి తెలుసా అసలు మీకు? వెళ్ళండి... వెళ్ళండి..."

అతను తెల్లబోతూ ఆమె వంక చూస్తూండిపోయాడు. తరవాత మెల్లగా బయటికి నడిచి గేటు దాటాడు. అతని వెంటే ఆ అమ్మాయికూడా నడిచింది.

చాలా సేపటి వరకూ చలనం లేకుండా కూర్చుండిపోయింది సరోజ.

ఆ మర్నాడు తప్పక డబ్బు తీసుకొస్తాడని ఎదురుచూసింది అతని కోసం. ఎలా తాకట్టు పెట్టయినా డబ్బు సంపాదించుకొస్తారు ఇలాంటి విషయాల్లో. కాని, రెండు రోజులయినా అతని జాడ కనిపించలేదు. ఆ రోజు సాయంత్రం ఆమె డిస్పెన్సరీ ముందు ఓ కారాగింది. కారు దిగి ఓ సూటు వేసుకున్న పెద్దమనిషి, ఆయన వెనకే అతని భార్య కాబోలు హుందాగా నడిచి లోపలి కొచ్చారు. వాళ్ళతోబాటు హిప్పీ డ్రెస్‌లో ఉన్న ఓ పిల్లకూడా ఉంది.

"రండి! కూర్చోండి" అంది సరోజ, తన కెదురుగా ఉన్న కుర్చీలు చూపిస్తూ.

అందరూ కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు. గదంతా ఓ విధమయిన సువాసన అలుముకొంది.

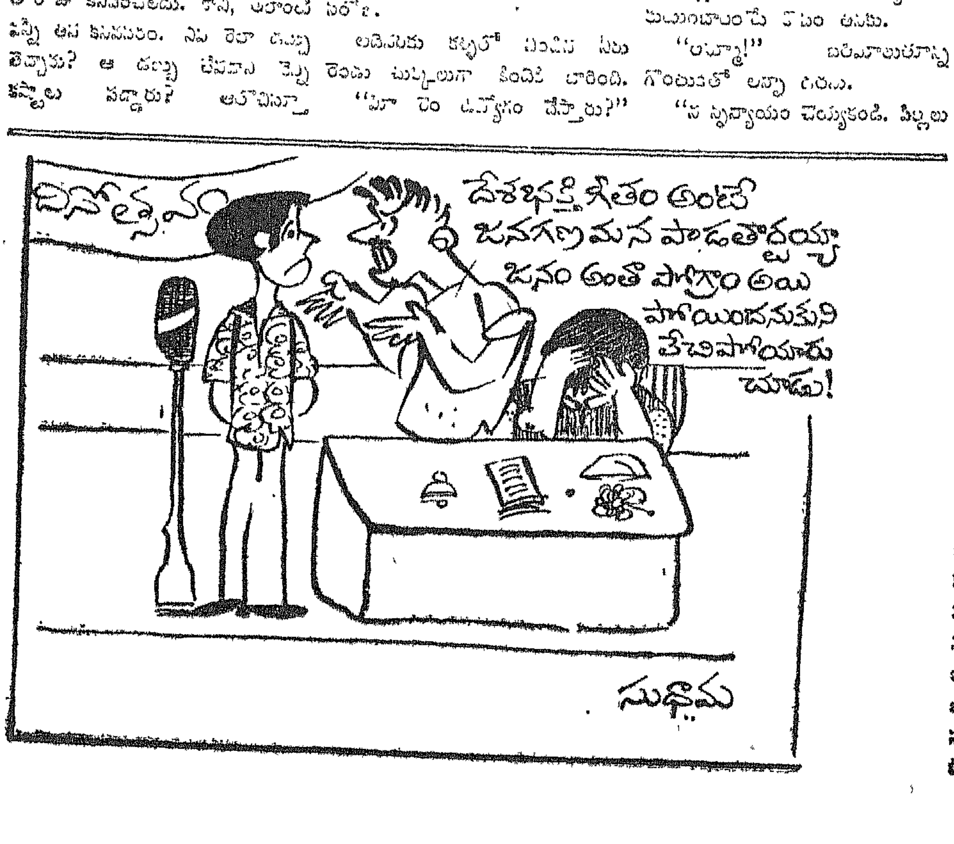

ఖరీదయిన దుస్తులూ, అలంకరణా వాళ్ళ స్థితిని చాటుతున్నాయి. ఆ అమ్మాయి బంగారపు రంగులో ఉంది. అచ్చం తల్లి లాగానే అందంగా ఉంది.

"నా పేరు సహదేవ్! ఈమె నా భార్య భారతి. మా అమ్మాయి సరయూ!" పరిచయం చేసుకున్నాడతను.

"మీతో పని వచ్చింది. అమ్మాయికి ఒంట్లో బాగుండకపోతే మొన్న మా ఫామిలీ డాక్టరుకి చూపించాను. ఆయన ఎగ్జామిన్ చేసి థర్డ్ మంత్ అని చెప్పాడు. అమ్మాయికి మారేజ్ కాలేదు. ఇదెలా జరిగిందో తెలియడం లేదు. అమ్మాయి కూడా ఖచ్చితంగా చెప్పలేక పోతోంది. ఈ మధ్య నోసారి మా ఫ్రెండ్ ఫారిన్నుంచి వచ్చిన సందర్భంలో నే నో పెద్ద పార్టీ ఇచ్చాను. ఆ రోజు అమ్మాయి తన బాయ్ ఫ్రెండ్స్‌తో డ్రింక్స్ తీసుకుంది సరదాగా. బహుశా ఆ మత్తులో జరిగి పోయి ఉంటుంది. అదీ విషయం...

మీరు తప్పక సహాయం చేయాలి."

ఇల్లంటూ మాట్లాడాడతను. అతని భార్యకూడా ఒప్పింది. రెండు రోజుల క్రితం వచ్చిన తండ్రి కూతుర్ని నర్సు కొన్ని పరీక్షలు చేసింది. దిగాలు పడిపోయి, బెదురుగా "సర్వం నాశనమయి పోయినట్లు బతిలాడా— నాన్నా, ప్లీజ్ కూడా ఎంత తేడా! కలిమికి, లేమికి ఎంతటి వ్యత్యాసం! ఆ అమ్మాయి వంక చూసింది సరోజ. పెండెంట్లోని లక్షణంతో ముఖం వెలుగుతుంటోంది. తప్పు చేసిన భావం గానీ, సిగ్గు గానీ ఆమెలో కనిపించటం లేదు.

"ఓ. కే!" అంది సరోజ, చిన్నగా నవ్వుతూ.

"లోపలికి రా, అమ్మా!" అందా అమ్మాయిచెయ్యి పట్టి. సరోజకు తెలుసు— ఇలాంటి వాళ్ళకు ఫీజు గురించి చెప్పనవసరం లేదు. సాధారణంగా వాళ్ళే ఎక్కువ ఇస్తూంటారు. వాళ్ళు అన్ని విషయాలూ చాలా తేలికగా చూస్తారు. శీలం, డబ్బు, ప్రాణం — అన్నీ తేలికే.

సరోజ వెనకే నడిచిందా అమ్మాయి.

లోపల నర్స్ అన్నీ సిద్ధం చేసింది.

"బెడ్ మీద పడుకో."

పడుకొందా అమ్మాయి, అంతవరకూ చదువుతూన్న ఇంగ్లీష్ నవల పక్కను పెట్టి.

"నొప్పిగా ఉంటుందా, డాక్టర్?"

"ఫరవాలేదు. నొప్పి తెలియకుండా ఇంజెక్షన్ ఇస్తాను."

"ఓ కే! అలాగయితే మరేం భయం లేదు."

గంట గడిచిపోయింది.

సరోజ బయటి గదిలో కొచ్చింది.

అక్కడ వాళ్ళిద్దరూ ఏదో నవ్వుతూ మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"ఈజిట్ ఓకే?"

"ఎస్" అంది సరోజ.

"థాంక్యూ వెరీ మచ్!" అన్నాడతను.

బాగ్లోనుంచి చెక్బుక్ తీసి ఆమె పేర చెక్కు వ్రాసి ఆమె ముందు ఉంచాడు. అయిదు వందల రూపాయలకు వ్రాసి ఉందది.

తీసి పర్సులో ఉంచుకుంది సరోజ.

"మరి మేము వెళ్ళవచ్చా?" అడిగాడతను.

"ఓ ఎస్! ఆ మందులూ, కొన్ని రోజులపాటు పూర్తి విశ్రాంతి ఇవ్వండి. ఏమయినా కాంప్లికేషన్స్ వస్తే నాకు కబురు చేయండి."

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. వెనకే ఆ అమ్మాయికూడా నడిచింది.

రోజులు గడిచిపోయినాయి. సరోజ అమెరికా వెళ్ళడానికి అన్ని సన్నాహాలూ పూర్తి చేసుకుంది. ఇక శ్రీధర్నుంచి లెటర్ రావడమే తరవాయి. నెల రోజుల క్రితం ఆమెను చూడాలనుందంటూ వచ్చి వెళ్ళాడతను. తను కోసం మంచి ఇల్లు చూసి ఉత్తరం వ్రాస్తానని చెప్పాడు. అంతవరకూ బయలుదేరవద్దని సలహా ఇచ్చాడు. అతని పరీక్షలు పూర్తయి వారం రోజులు దాటింది. ఇంతవరకూ ఉత్తరం రాలేదు. విసుగు, కోపం కలిగాయి సరోజకు. అంతకు రెండు రోజుల క్రితమే కేబుల్ ఇచ్చిందతనికి.

సాయంత్రం అవుతూంది.

కార్లో క్లబ్కు బయలుదేరింది సరోజ. అప్పుడే పని నుంచి గుడిసెలకు చేరుకుంటున్న కూలిజనం ఎదురొస్తున్నారు. ఆడవాళ్ళ మధ్య నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ మాట్లాడుతున్న అమ్మాయిని చూసి గుర్తు పట్టింది సరోజ. ఆ రోజు పంచాయితీ జరిగింది ఈ పిల్ల గురించే. పొట్ట ఎత్తుగా ఉంది. బహుశా ఏడో నెల అయి ఉంటుంది.

పనిమనిషి అన్న మాటలు గుర్తు కొచ్చాయి సరోజకు.

"అళ్ళ కేముందమ్మా! ఇదేమంత తప్పు కాదు. ఆ పిల్ల పెళ్ళవకుండానే బిడ్డని కనేస్తుంది; లేదా ఎవరయినా మనువాడతారు. అదేమంత కష్టం కాదు."

చూస్తుంటే వాళ్ళే చాలా నాగరికులేమో అనిపించింది సరోజకు. సందులో ఎదురుగా ఓ శవాన్ని తీసుకొస్తున్న దృశ్యం కనిపించిందామెకు. డప్పులు భయంకరంగా మోగుతున్నాయి.

మరీ చిన్న సందు కావటం వల్ల కారు పక్కకు తీసి ఆపింది సరోజ. శవం ముందు నడుస్తున్న ముసలతన్ని చూసి త్రుళ్ళిపడింది సరోజ. అతను గుమాస్తా! ఆ రోజు తన వద్దకొచ్చి ప్రాధేయపడ్డ మనిషి. మరి చనిపోయిందెవరు? శవం వెనకే ఏడుస్తున్న స్త్రీలను బలవంతంగా వెనక్కు లాక్కు వెళుతున్నారు కొంతమంది.

కారు స్టార్టు చేసి పక్కనే నించున్న ఓ స్త్రీని దగ్గరకు పిలిచింది సరోజ.

"ఎవరు చనిపోయింది?" ఆత్రతగా అడిగింది.

"ఆ మూడో ఇంట్లోని గుమాస్తాగారమ్మాయి! పెళ్ళి కాకుండానే కడుపొచ్చిందట. తీసేయడానికి ఏదో నాటువైద్యం చేయించారు. తీరా ముంచుకొచ్చాక ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళినా లాభం లేకపోయింది."

ఒళ్ళు గుగుర్పొడిచింది సరోజకు భయంతో. అక్కడి నుంచి వేగంగా నడిపింది కారు. ఆ ఏడుపులు వినడం తనవల్ల కాదు. ఆ మరణానికి తనూ బాధ్యురాలే అనిపించసాగిందామెకి.

శత్రుత్వం

అనేకమంది ఇతరులను ఇష్టపడకపోవచ్చు, కానీ, వారిపై శత్రుత్వం వహించలేరు. అకారణంగా ఒకరిని ద్వేషించడం అన్నా, శత్రుత్వం వహించడం అన్నా, అవతలి వ్యక్తి మంచితనాన్ని ఓర్వలేకపోవడమే అవుతుంది.

— జెరిమి టైలర్

అసమానత

జన్మతః మానవులంతా సమానం కావచ్చుగానీ, స్వభావతః మనుషుల మనసులన్నీ ఒకటిగా ఉండవు. కనుక, అందరినీ ఒకేవిధంగా చూడడం అనవసరం, వ్యర్థం.

— ఫ్రెడీ

ఒళ్ళంతా చెమటలు పట్టేసినాయి. మెయిన్ రోడ్డు మీదకు వచ్చేసింది కారు. కారెక్కడికి పోతూందో తనకే తెలియటం లేదు. గమ్యం పూర్తిగా మరిచిపోయింది. ఆ చావు డప్పులు ఇంకా చెవి పక్కనే మోగుతున్నట్లుంది. కారుని దగ్గరగా ఉన్న మరో సందులోకి తిప్పింది. ఎదురుగా పెద్ద పందిరి. రంగు రంగుల లైట్లు. దారికడ్డంగా కుర్చీలూ, బల్లలూ, ఓ పక్కగా వివాహవేదిక. చెవులు పగిలేట్లు సినిమా రికార్డులు. సందుకి ఓ పక్కను వరసగా డజను కార్లు ఆగి ఉన్నాయి. చాలా ధనవంతుల ఇంట్లో పెళ్ళి అయి ఉండాలి. కారు బాక్ చేయబోయింది సరోజ. ఈలోగా సూటులో ఉన్న ఒకతను కారు దగ్గరి కొచ్చాడు రిసీవ్ చేసుకోవటానికి.

కార్లో సరోజను చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడతను. సరోజకూడా అతన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

అతను సహదేవ్. ఒక రోజు కూతురిని తీసుకొచ్చి గర్భస్రావం చేయించాడు తన దగ్గర.

"మీరా. . . రండి. . .రండి. . ." అన్నాడు, ఏమనాలో తెలియక.

"సారీ! ఈ రోడ్డు బ్లాకయిందని తెలియక ఇటు వచ్చాను" అంది సరోజ.

"దట్సాల్ రైట్. . . . రండి. అమ్మాయి సరయూ మారేజ్. ఇంకో గంటలో ముహూర్తం. ఆశీర్వదించి, డిన్నర్ తీసుకు వెళుదురుగాని."

"లేదండీ! మరోసారి వస్తాను. అవతల ముఖ్యమయిన పని ఉంది నాకు."

కారు వెనక్కు నడిచింది.

మరెక్కడికీ వెళ్ళాలనిపించలేదు సరోజకు.

తిన్నగా ఇంటికి వెళ్ళి మంచంమీద పడుకుని ఉండిపోయింది.

తను అందరికీ "అన్వాంటెడ్ డాక్టర్."

కేవలం శ్రీధర్ చదువు కోసం డబ్బు సంపాదనే ముఖ్యోద్దేశంగా పెట్టుకొని ఇలాంటి కేసులు ట్రీట్ చేస్తూ వచ్చింది. ఇందులో తనకి మంచిపేరు కూడా వచ్చింది. అందుకే డిమాండ్ పెరిగింది.

కాని, అందరూ తనని దూరంగా ఉంచటానికి ప్రయత్నిస్తారని తనకు తెలియదు. తనడిగినంత డబ్బు ఇవ్వలేని వాళ్ళ మనసుల్లో తనంటే ద్వేషం ఏర్పడుతుంది. ఇచ్చిన వాళ్ళు మరోసారి తనతో మాట్లాడ్డానికి ఇష్టపడరు.

మరునాడు రిజిస్టర్ లెటర్ ఇచ్చి వెళ్ళాడు పోస్ట్మన్.

శ్రీధర్ నుంచి వచ్చిందది.

ఆత్రతగా విప్పి చదివింది సరోజ.

"సరోజా,

నీకీ ఉత్తరం తప్పక షాక్ కలిగిస్తుంది. కాని, ఇందులో నా బాధ్యత ఏమీ లేదు. నేను ఆ మధ్య అక్కడకు వచ్చి నప్పుడు నా స్నేహితుల ద్వారా నీ గురించి కొన్ని విషయాలు తెలుసుకున్నాను. అవి నా సెంటిమెంట్స్కి ఏమాత్రం సరిపడలేదు. గర్భస్రావాల విషయంలో నాకు కొన్ని అభిప్రాయా లున్నాయి. తల్లి ప్రాణానికి ముప్పయితే తప్ప ఆ పని చేయకూడదని నా ఉద్దేశం. కాని, కేవలం అదే వ్యాపారంగా పెట్టుకొని నువ్వు డబ్బు సంపాదిస్తున్నావని తెలిసి నివ్వెరపోయాను. పైగా ఆ డబ్బు నా చదువు కోసం వినియోగించినందుకు నేను బాధపడ్డాను. నీ లాంటి స్త్రీని వివాహం చేసుకోవటం నా మనసుకి వ్యతిరేకం. అందుచేత దయచేసి నన్ను మరిచిపో. నువ్వు నా కోసం పంపిన డబ్బంతా త్వరలోనే నీకు తిరిగి పంపిస్తాను.

ఒకవేళ నీకు కష్టం కలిగించితే క్షమించు. నీ దగ్గరి నుంచి ఎలాంటి జవాబూ నే నాశించటం లేదు. మనిద్దరం మళ్ళీ కలుసుకోకూడదని నేను భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నాను.

— శ్రీధర్."

సరోజకు కళ్ళు తిరిగినట్లనిపించింది. అక్కడే కిందికి ఒరిగిపోయింది. తిరిగి కళ్ళు తెరిచేసరికి పడకగదిలో ఉంది. ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చున్న డాక్టర్ నవ్వాడు, తన ముఖంలోకి చూసి.

"కంగ్రాట్స్. . . మీరు తల్లి కాబోతున్నందుకు. . ." ★